

ὡς ἄρ' ἢ ἀπὲρ τῶν ποιητικῶν ὁ ἄρ' ἕτεροι π-
 νος ἐπεφραματι ὑδισται, ἢ Γλαυκῶν ὁ Τίτος.
 ἔστι δ' ἢ, αὐτὴ μὲν ἐν τῇ φωνῇ, πῶς αὐτῇ δεῖ
 χρεῖσθαι πρὸς ἕκαστον πάθος, ὅτ' ἴσως μεγάλη,
 ἢ πότε μικρὰ, ἢ πότε μέση, ἢ πῶς τοῖς τό-
 πῳ ὅτ' ὀξεία, ἢ βαρεία, ἢ μέση, ἢ ῥυθμοῖς
 τίσι πρὸς ἕκαστα, τείνα γὰρ ὅτι ἀπὲρ ἂν σκο-
 ποῦσσι ταῦτα δ' ὅτι, μὲν ἄρα, ἀρμονία, ῥυθ-
 μός. τὰ ὑφ' οὗ αἰθλα χρεδὸν ἐν τῷ ἀγῶνι
 οὗτοι λαμβάνουσι, ἢ κερδαῖ ἄρ' ἐκεῖ μείζον
 δυνάμει νῦν τῷ ποιητῇ οἱ ὑποκριταί, καὶ
 καὶ τῶν πολιτικῶν ἀγῶνας, διὰ τῶν μοχθη-
 ρίαν τῶν πολιτικῶν. οὐπω δ' ὀργισται τέ-
 χη ἀπὲρ τῶν, ἔπειτα ἢ τὸ ἀπὲρ τῶν λέξιν ὅφ' ἔ-
 πρεσθαι, ἢ δοκεῖ φορητὸν εἶναι, καλῶς ὑπο-
 λαμβανόμενον, ἀλλ' ὅλος ὕσσις πρὸς δόξαν
 τῆς πεφραματίας τῆς ἀπὲρ ῥητορικῶν, ἐκ ὁρ-
 θῶς ἔχοντος, ἀλλ' ὡς ἀναγκάσιον τῶν ὅτι μὲ-
 κλειαν ποιητόν, ἔπειτα τὸ γὰρ δίχασον μὴ δὲν
 πλείω ζητεῖν ἀπὲρ τὸν λόγον, ἢ ὡς κατὰ λυ-
 πτεῖν, μὴ τε ὑπερβαίνειν δίχασον γὰρ αὐτοῖς ἀ-
 γωνίεσθαι τοῖς πεφραμασι, ὡς ταῖα ἔξω
 τῆς ὁδοῦ εἶσαι, ἀπειργά ὅστιν, ἀλλ' ὅμως μί-
 γα δυνάται, κερδαῖ ἄρ' εἰρηται, διὰ τῶν τῶ ἀ-
 κερσῶ μοχθηρίων. τὸ ὑφ' οὗ τῆς λέξεως ἔ-
 χει πικρὸν ἀναγκάσιον ἐν πάσῃ διδασκα-
 λίᾳ, διαφέρει γὰρ πὶ πρὸς τὸ δηλώσαι, ὡς δὲ
 ἢ ὡς εἰπεῖν, οὐ ὑφ' οὗ τῶν τῶσιν, ἀλλ' ἀπαν-
 ται φαντασία ταῦτα ὅτι, ἢ πρὸς τὸν ἀκροα-
 τῶν, διὰ οὐδέως οὕτω γαμετρῶν διδασκει.
 ἐπειὴ μὲν οὗ ὅταν ἔλθῃ, ταῦτ' οὐκ ἔστι τῇ
 ὑποκριτικῇ. ἐγκει χειρὶ κασι δὲ ἐκ' ὀλίγον
 ἀπὲρ αὐτῆς εἰπεῖν πινός, ὅσον Θερασύμαχος
 ἐν τῷ ἐλέοσι, καὶ ἔστι φύσις τὸ ὑποκριτι-
 κὸν εἶναι, ἢ ἀπτερότερον, ἀπὲρ δ' τῶν λέξιν ἔν-
 τεχον, διὰ καὶ τοῖς τῶν δυνάμοσι γίνε-
 ται πάντι ἀθλα, κερδαῖ ἄρ' ἐν τοῖς καὶ τῶν
 ὑποκρισιν ῥητορσιν, οἱ γὰρ γραφομένοι λόγοι
 μείζον ἐχρῶσι διὰ τῶν λέξιν, ἢ διὰ τῶν
 διανοίαν. ἤρξαντο ὑφ' οὗ κινήσαι τὸ πεφρα-
 σον, ὡς ἄρ' πέφυκεν, οἱ ποιηταί, τὰ γὰρ ὀνόμα-
 τα μιμηματὰ ὅστιν, ὡς ἢ ῥεῖ ἢ ἢ φωνῇ πῶ-
 στον μιμητικῶτα τον τῷ μοχρίων ἡμῖν, διὰ καὶ
 εἰ τέχνη σιωπῆσαν, ἢ τε ῥα φασίδια, καὶ ἢ
 ὑποκριτικῇ, καὶ δὴ γὰρ. ἔπειτα δὲ οἱ ποιη-
 ται λόγοντες ὀνόση, διὰ τῶν λέξιν ἐδοκίμω
 περὶ σαδαι τῶν δὲ τῶν δόξαν, διὰ τῶν
 ποιητικῇ περὶ τῆς ἐργαστο λέξιν, ὅσον ἢ Γοργίου, καὶ νῦν ἔτι οἱ πολλοὶ τῶν ἀπαμειβύτων, τῶν τῶν τῶ

ac in Poetica : quod alij quidam tradide-
 runt, & Glaucō Teius. Atque ipsa consistit
 in voce, quemadmodum ea oporteat ut
 ad vnumquemque affectum, ut quando
 magna, & quando parua, & media : &
 quemadmodum tonis, ut acuto, & graui,
 & medio : & quibus numeris ad vnum-
 quemque. Tria enim sunt, de quibus con-
 siderant, & hæc sunt, magnitudo, concen-
 tus, numerus. Ac præmia quidem ferunt
 ex certaminibus isti accipiunt. Et quem-
 admodum ibi plus valent, quàm Poëtæ, a-
 ctiores : ita in ciuilibus certaminibus pro-
 pter improbitatem Rerum publicum. Nondum
 autem composita est ars de ipsis: quoniam
 & id, quod pertinet ad elocutionem, serò
 prodiit: & videtur res leuis esse, si rectè e-
 xistimetur. At, cum tota sit ad opinionem
 traditio Rhetorica, non ut rei rectè se ha-
 bentis, sed ut nefflatiæ, eius cura susci-
 pienda est. quoniam iustum est, nihil am-
 plius quærere circa sermonem, quàm ut
 neque molestiam, neque iucunditatem
 afferamus. Iustum enim est ipsis certare
 rebus. Quare alia præter demonstratiōnem
 superuacanea sunt. Veruntamen multum
 valent, ut dictum est, propter auditoris im-
 probitatem. Atque id quidem, quod per-
 tinet ad elocutionem, habet aliquam par-
 uam necessitatem in omni doctrina. In-
 cretè enim quiddam ad declarandam, ita-
 tane, an ita dicas: non tamen tantoperè.
 Sed omnia hæc phantasia constant, & re-
 feruntur ad auditorem. Quamobrè nemo
 sic Geometriam tradit. Ac illa quidè cum
 prodibit, idem efficit, quod histrionica.
 conati autem sunt non nihil de ipsa dice-
 re nonnulli, ut Thrasymachus in misera-
 tionibus. Et naturæ est ad actionem vale-
 re, & magis experts artis. In elocutione ve-
 rò valet artificium. Quamobrem & iis, qui
 huius facultatem habent, tribuuntur rur-
 sus præmia, ut etiam, qui actionis, oratori-
 bus. quæ enim scribuntur orationes, plus
 valent propter dictationem, quàm propter
 sententiam. Ac cæperunt quidem moue-
 re primùm, ut natura tulit, poëtæ. nomina
 enim imitationes sunt. Tributa verò etiã
 est vox nobis omnium partium artificissima
 ad imitationem. Quamobrem & artes con-
 stituit sunt, tum Rhapsœdia, tum His-
 trionica, tum aliæ. Quoniam verò Poëtæ
 dicentes inania ex elocutione videban-
 tur comparasse hanc gloriam, propterea
 Poëtica prima extitit elocutio, ut Gor-
 giæ. Et nunc etiam multi ineruditi tales

νῦν ἔτι οἱ πολλοὶ τῶν ἀπαμειβύτων, τῶν τῶν τῶ